

Tadeev Petro Oleksandrovych – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Director of the Institute of Automation, Cybernetics and Computer Engineering of the National University of Water Industry and Nature Management. E-mail: ptadeyev@gmail.com

Golubeva Iryna Volodymyrivna – Senior Lecturer of the Chair of Foreign Languages of the National University of Water Industry and Nature Management. E-mail: holubyevalryna@gmail.com

УДК 130.11

ЛЮДСЬКА ДУМКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ НООСФЕРНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Т. Г. Тюріна

У статті розглянуто природа людської думки як тонкоматеріальної інформаційно-енергетичної субстанції; розкрито вплив думки на духовний, психічний і фізичний стани людини, життя суспільства, Землі і Всесвіту, а також шляхи гармонізації людської думки, використовуючи синергетичний підхід сучасної постнекласичної науки¹.

Ключові слова: ноосфера, ноосферна думка, ноосферна людина, духовне становлення особистості, тонкоматеріальна природа людської думки, якість і чистота думки, високі думки, деструктивні думки, творча, руйнівна енергія людської думки.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Розробляючи концепцію ноосфери на початку ХХ ст. В.І.Вернадський відзначав вирішальну роль людської свідомості (думок, почуттів, волі) у процесі переходу біосфери у ноосферу – Царство ДУХОВНОГО РОЗУМУ.

¹ У холистичному пост науковому знанні (ХХ-ХХІ ст.), префікс «пост» - означає синтез наукового і поза наукового знання. Синергетичний підхід – це творчий синтез трьох різних способів пізнання світу: наукового, релігійного і духовно-езотеричного філософського, їх взаємопроникнення і взаємодія.

Ноосфера (грец. – noos – ум, розум) В. І. Вернадського —це такий стан біосфери, коли Духовний Розум цілеспрямовано скеровуватиме розвиток біосфери в інтересах Людини, Людства, майбутнього Планети.

П.Тейяр де Шарден розглядав ноосферу як деяку оболонку свідомості («мислячий пласт»), «який зародившись у кінці третинного періоду, розгортається відтоді над світом рослин і тварин – над біосферою і поза нею» [14, с.149]. Він вважав, що еволюція людства Землі безпосередньо впливає на еволюцію ноосфери. Головний фактор цього впливу – свідомість людини.

Як вказував В. І. Вернадський, саме під впливом наукової думки і людської праці біосфера переходить в новий стан – в ноосферу.... Він особливо наголошував, що вплив людини на навколишню природу повинен контролюватися розумом, вийти на ноосферний рівень [5, 176-188].

Згідно ноосферної концепції, людський розум є якісно новим етапом еволюції Космосу. Розум не лише породжується законами природи, але і одночасно є джерелом нових закономірностей, що здатні керувати подальшим розвитком Всесвіту. Він є визначальною рушійною силою, за В. І. Вернадським. Дослідник розглядав перехід виниклої на Землі біосфери в ноосферу, як закономірний, природноісторичний і неминучий етап розвитку Вселенської матерії.

Вчений-провидець дійшов висновку, що саме свідомість людини (а розум – його складова) впливає на усі обмінні процеси в природі, є рушійним чинником еволюційних або руйнівних (інволюційних) процесів залежно від «якості» інформації [6].

Людство має зрозуміти, що воно силою свого розуму створює ноосферу – нову реальність, і саме від колективного розуму людства – його духовної або бездуховної спрямованості – залежатиме майбутнє нашої планети.

Провідне завдання сучасної освіти – формування високодуховної ноосферної особистості, яка усвідомлює себе не тільки громадянином своєї країни, але й Землі і Всесвіту, відчуває свою духовно-моральну відповідальність «за світ і себе у світі», і спрямована на встановлення інформаційно-енергетичних гармонійних взаємостосунків у системній взаємодії «Людина – Суспільство – Земля – Всесвіт» [15, с.28].

Важливою складовою процесу формування ноосферної людини повинно стати виховання ноосферного мислення: гармонійного, високого, конструктивного, екологічно здорового мислення, яке

відповідає природним Законам Всесвіту і сприяє очищенню та гармонізації простору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Досліджувану проблему вивчали Платон і Олександрійські філософи, представники різних релігійних течій, езотерики, такі вчені ХХ ст. як В.Вернадський, О.Реріх, О.Клізовський, А.Бехтерев, К.Прибрама, а також сучасні дослідники Г.Шипов, А.Акімов, Л.Астахов, Н.Жихарева, Р.Мейланов, С.Реп'єв, В.Муромцев, В. Кандиба, П.Гаряєв, К.Осипова та інш.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. За наявності різноманітних наукових праць щодо природи людської думки, можна відзначити відсутність узагальнюючих досліджень, у яких би ця проблема розглядалася б з погляду синергетики. Такий синергетичний підхід сучасної постнекласичної науки надасть, на наш погляд, більш повну, цілісну картину вивчаємої проблеми, ґрунтовне і всебічне уявлення щодо інформаційно-енергетичної природи думки та її впливу на людину і довкілля.

Мета статті – розглянути природу людської думки як тонкоматеріальної інформаційно-енергетичної субстанції, розкрити шляхи її гармонізації, показати її роль у процесі формування ноосферної особистості, переходу до ноосферного суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Проблема дослідження людської думки, її змісту та цілеспрямованості була і є актуальною протягом усього існування людської цивілізації. Саме від вміння людиною керувати своєю думкою, її духовної спрямованості залежить не тільки доля самої людини, нашої цивілізації, але й планети Земля.

Древні та сучасні мислителі, духовно-філософські вчення (зокрема буддизм, йога, теософія, Жива Етика та інші) особливу увагу в процесі духовного становлення особистості приділяють духовній спрямованості людської думки, її якості й чистоті тому що вважають її однією із наймогутніших космічних енергій, яка володіє як творчою, так і руйнівною силою.

Зокрема, стародавня мудрість Індії говорить, що думка – це першоджерело світобудови, першооснова всього суцього..

Олександрійські філософи висунули ідею, за якою наш Світ був утворений Великою думкою. За Платоном, думки керують світом.

У книгах Живої Етики вперше подано різнобічне висвітлення природи думки і психічної енергії та наведено методи раціонального підходу до їх вивчення [8, с. 17].

Згідно з Живою Етикою, думки – це та тонка матерія, яка утворює навколо Землі особливу духовну атмосферу і котра активно впливає на життєві процеси на планеті. У вченні сказано, що думка – це особливий вид енергії, істота тонкого плану, житель Світу вогненного, яка живе за своїми власними законами, відмінними від законів матеріального світу, існуючи поза простором і часом. Думка, за вченням, сильна не сама по собі, а тим, що всередині її – дух і воля. За словами О.Реріх, думка – це головний важіль світобудови, це рушій Світу. Сила думки, осяяної любов'ю, – безмежна. Сила думки – це найважливіший чинник удосконалення людини. Рушієм еволюції, стверджує вчення, є думка, а людина є царем цієї еволюції [13, с.139].

За дослідженнями сучасних вчених, і матерія, і людська думка, і сама людина – це форми енергії різної щільності, які є частинками Єдиного Поля. Вони взаємопов'язані між собою на інформаційно-енергетичному рівні і впливають одне на одне. У Всесвіті все є взаємопов'язаним і являє собою єдиний інформаційно-енергетичний насичений простір. Жодна істота не може мислити і діяти, не впливаючи енергетично на оточення. В залежності від сили, пристрасті і ясності розуму мислителя, кожна думка утворює різні коливання в інформаційно-енергетичному полі планети. Дії і слова утворюють могутні силові енергетичні хвилі, відлуння яких розповсюджуються по усьому Всесвіту.

Цілісність світобудови підтримується внутрішнім порядком, а процес упорядкування здійснюється, за Живою Етикою, за законом тотожності, згідно з яким подібне притягується подібним.

Кожна сконцентрована чітка думка володіє якостями магніту, притягуючи подібні за вібраціями просторові думки, поєднує їх і посилює. Якщо навіть, на перший погляд, кожна окрема думка здається незначною, то, зібравшись разом, думки стають великою силою – творчою або руйнівною. Кожна людина у процесі мислення бере участь у житті світобудови і своїми думками вносить гармонію чи дисгармонію у життя суспільства, Землі, Всесвіту, залежно від їх духовно-морального спрямування.

Крім того, невидимі стани, думки і почуття, які випромінюються людиною у навколишній простір, зустрічають у ньому відповідні за якістю енергії і, поєднуючись з ними, формують довкола людини

відповідні обставини. Енергія думки несе інформацію: мислеобрази або мислеформи, які утворені думкою, впливають на людину, що створила їх, і врешті-решт приводять її до сформованої уявою ситуації.

Думки завжди передаються в зовнішній світ, який і є їхнім прямим наслідком. Вони, як вказують дослідники, в тисячу разів сильніше за слова і рано чи пізно перетворюються на відчутну реальність.

Новітні наукові відкриття кінця XX – початку XXI століття свідчать про могутній вплив енергії думки (колективного мислення) на характер планетарних процесів. Цілеспрямована думка великої кількості людей може творити чудеса (ще святий Августин зауважив, що немає чудес – є тільки закони, які поки що не пізнані): підсилена в сотні і тисячі разів вона здатна змінити не тільки долю народу, але й долю планети, і навіть хід небесних світил.

Зокрема, цікавий експеримент був проведений у другій половині XX ст. (липень-серпень 1979 р.) у штаті Массачусетс (США) індійським гуру Махаріші Махеш Йоги. Він зібрав в одному місці більше двох тисяч прихильників, які за його командою сконцентрувалися разом на відповідній думці. У результаті кількість ДТП у цьому штаті знизилася на 6,5 %, насильницьких злочинів – на 3,4%, авіакатастроф – на 20,8% у порівнянні з контрольними цифрами. Аналогічні досліді проводилися на Філіппінах, у Канаді, Австрії і Великобританії, Ізраїлі та інших країнах, які всюди демонстрували можливості впливу колективної думки на матерію.

Як вважають дослідники, ефект Махаріші являє собою феномен колективної свідомості, що працює на рівні групи, суспільства, країни, народу, усього населення світу в цілому. Загальна умова – щоб індивідуальні свідомості діяли разом, в унісон. Коли узгодженості немає, і, навпаки, наявна поляризація почуттів, настроїв, думок – це може призвести до несприятливих соціальних і фізичних наслідків: революцій, війн, землетрусів, техногенних катастроф тощо.

Людська думка має таку цікаву особливість. Людина (відповідно до рівня вібрацій своїх думок) енергетично сприймає і засвоює думки із простору, подібні своїм власним, і залишається несприйнятливою до енергій, які є чужими її мисленню. Думка, як потужний магніт, приносить із простору тотожну відповідь. Якщо людина перебуває у

стані гармонії, спокою – вона притягує до себе відповідну за вібраціями енергію. Своїми думками ми можемо утворювати собі будь-який стан: слабкий, безнадійний чи сильний, активний. Впливаючи на нервову систему, фізичний стан, думка, як матерія тонкого плану, може, навіть, як стверджується в Живій Етиці, змінювати температуру тіла і склад крові. Благі думки підвищують життєвий тонус, зміцнюють нервові клітини, очищують кров, сприяючи, таким чином, покращенню фізичного, психічного і духовного здоров'я людини.

За Живою Етикою, деструктивні думки не тільки «поїдають» життєву (психічну) енергію, негативно впливають на інтелектуальний розвиток, послаблюють імунітет, знижують працездатність, але й можуть стати причиною багатьох захворювань (як психічних, так і фізичних: серцевих, шлункових, шкірних хвороб тощо). Отже, причини фізичних хвороб потрібно шукати в якості людського мислення, бо духовні явища тісно пов'язані з фізичними. За словами О.І. Реріх, «розумові уявні отруєння завдають більше шкоди, ніж навіть наркотики».

Вплив людської думки розповсюджується і на інших людей незалежно від відстані, і характер цього впливу залежить від якості думки.

Таким чином, людські думки – це творці, які у буквальному значенні цього слова формують життя людини: її фізичне, психічне, духовне здоров'я, обставини і навколишнє середовище, у якому вона проживає. Негативна психо-ментальна діяльність людини руйнує як саму людину, так і вносить дисгармонію у довкілля. Впливаючи в процесі мислення на світовий простір, на інших людей, людина впливає і на саму себе, причому характер цього впливу безпосередньо залежить від духовно-моральної суті думки.

Цікаві міркування з цього приводу зустрічаємо у сучасних дослідників. Згідно з дослідженнями доктора біологічних наук, професора С.І.Реп'єва, кожний організм, кожний об'єкт природи має фізичну і енергопольову структуру, котра містить інформаційну програму розвитку організму. Ця програма за принципом голографії міститься у хромосомному апараті на польовому рівні. Енергоінформаційна програма розвитку організму може викривлятися, коректуватися, змінюватися під впливом різних факторів. Сучасні вчені виявили, що таким головним фактором є думка людини. Викривлення

(зміни) одночасно фіксуються на енергопольовому рівні хромосомного апарату і передаються спадково [12, с. 10-11].

Таким чином, думка – це особлива психічна енергія, яка впливає не тільки на фізичний, психічний і духовний стан людини, формує її сьогодення і майбутнє, буде долю людини, але й впливає на духовне, психічне, фізичне здоров'я її нащадків

Як вже було зазначено, негативні думки і почуття руйнівним чином впливають на внутрішній психологічний і фізичний стани людини, тому дуже важливо з'ясувати шляхи очищення та гармонізації людського мислення.

У вченні йоги виділяються такі «правила чистого мислення»:

Необхідно звільнити розум від забобонів і упереджених гадок.

Викоринити думки про власні права.

Нікому не докоряти і нікого не осуджувати.

Завжди думати про людей тільки добре.

Постійно перебувати у радісному стані розуму.

Не «високоумдрствувати» про себе.

Відмовитися від порожніх мрійнь [9, с.36].

Велика увага духовному наповненню розуму приділяється у християнському вірвченні.

«Розум, як образ Божий, має життя тільки тоді, коли з'єднується з Богом, стаючи мудрим і благим. Таким є життя розуму. Природний стан розуму полягає у з'єднанні з розумом Христовим. Тоді він просвітлюється і осяюється. Спрямовуючись до Бога і з'єднуючись з Ним, розум буває живим і здоровим. Розум – це колісниця, яка скеровує душу або до Бога, або до диявола і справ гріха» [4, с.299].

За вченням, піст, молитва, причастя підключають віруючу людину до потоків духовної енергії і цілюще впливають на людину, очищують, гармонізують її мислення.

У Живій Етиці говориться про необхідність обережного, уважного ставлення до своїх думок, ретельного самоконтролю своєї розумової діяльності та своєї емоційної сфери, про важливість уміння управляти власним мисленням, привчати людину до суворої розумової дисципліни.

Як вважають сучасні науковці, негативні думки, будучи явищем тонкоматеріальним, не можуть бути знищеними: їм зможуть протидіяти лише позитивні, добрі думки. Людина може «подавити їх лише променем світла» іншої думки.

Використовуючи синергетичний підхід сучасної постнекласичної науки: на підставі синтезу науки, релігії та езотерики, можна зазначити такі шляхи щодо формування ноосферного мислення особистості: по-перше, усвідомлений самоконтроль, самоаналіз та самокорекція власного мислення з метою очищення його від негативних, руйнівних, нігілістичних, деструктивних думок; по-друге, культивування гармонійного, позитивного, творчого, високого, екологічно здорового, конструктивного мислення; по-третє, формування усвідомленої відповідальності за спрямованість своїх думок перед собою, суспільством, Землею, Всесвітом [15, с.68].

Вивченням природи думки як тонкоматеріальної інформаційно-енергетичної субстанції займалися В.Вернадський, О.Періх, О.Клізовський, К.Прибрама, А. Бехтерев, її досліджують такі сучасні вчені як Г.Шипов, А.Акімов, Л.Астахов, Н.Жихарева, Р.Мейланов, С.Реп'єв, В.Муромцев, В. Кандиба, П.Гаряєв, К.Осипова та ін.

В.І.Вернадський, визначав думку як своєрідну форму енергії. Розглядаючи думку як планетарно-космічне явище, він писав про існування сфери Розуму, котра існує у вигляді земної оболонки – ноосфери, підкреслював визначальну роль розуму у її становленні, особливу відповідальність людини і людства за цю сферу.

Окремі сучасні вчені доходять висновку, що думка – це наймогутніша творча сила, енергія, яка ніколи не зникає і існує вічно у ноосфері (за сучасною термінологією – в Інформаційному полі чи полі Свідомості Землі). Так, професор Р.П.Мейланов трактує думку як прояв енергій духовного плану [11, с. 72].

Ідею В.Вернадського щодо існування навколо Землі сфери думки, духовного розуму – ноосфери – підтверджують дослідження сучасних вчених. Так, згідно з останніми науковими розробками фізиків, швидкість поширення думки, яка належить до інформаційно-енергетичного випромінювання, практично миттєва на будь-які великі відстані. Думаючи, ми створюємо особливу тонкоенергетичну інформаційну субстанцію, що заповнює наш оточуючий простір. З повним правом можна говорити про існування у просторі Землі специфічної інформаційно-енергетичної сфери, створеної думками людей. Якщо врахувати, що у фізичному світі крім закону збереження енергії є й закон збереження інформації, а остання контролює і коректує якщо не всі, то більшість фізичних явищ природи – зокрема людство у цілому.

Як вважають сучасні вчені, думки, почуття, емоції, бажання, слова уявлення та спогади людини являють собою особливий вид матерії. Цей вид матерії має хвилову природу і здатний вступати у взаємодію з різними фізичними та інформаційно-енергетичними структурами об'єктів живого та неживого, як тонко-, так і щільноматеріального світу [2, с.29].

Відомий вчений-фізик і один із авторів концепції фізичного вакууму і торсійних полів Г.Шипов говорить про творчу чи руйнівну силу енергії людської думки, яка легко передається від однієї людини до іншої, несучи відповідний (негативний чи позитивний) заряд енергії.

Дослідження П.П.Гаряєва також підтверджують, що думка, висловлена через слово, може стати чи великою руйнівною, чи творчою силою [7].

Як вже зазначено, в інформаційно-енергетичних процесах діє закон притягування однополярних структур. Тобто негативна думка завжди притягує такі самі негативні енергії та інформації. Відповідно, позитивна думка – позитивну енергію. Останні діють в напрямку структуризації системи і її гармонійного існування як у речовинно-енергетичному, так і в інформаційно-енергетичному середовищі.

Інформаційний обмін між Землею і Космосом здійснюється за допомогою торсійних хвиль. Думки людини також являють собою торсійні хвилі, тому Земля перебуває у своєрідному коконі з мислеформ людей.

Оскільки думка є матеріальною, мислення окремої людини, групи людей і всього людства матеріалізується і відповідно визначає явища, які і відбуваються в космосі й на землі.

Як вважають окремі сучасні дослідники, оскільки інтегральне мислення людства є негативним у своїй основі, то утворена оболонка з негативних торсійних полів є непробивним панциром для проходження інформації від Сонця до Землі, планет та інших космічних об'єктів, що й призводить до порушення інформаційного обміну між Землею і Всесвітом, порушення екологічної рівноваги і виникнення ряду техногенних та природних катастроф [16].

Отже, як стверджують сучасні вчені, головною причиною більшості природних катастроф на землі є незгармонізована з природними процесами інтегральна планетарна свідомість людства.

Висновки й перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Використовуючи синергетичний підхід сучасної постнекласичної науки: ґрунтуючись на аналізі релігійних, духовно-

езотеричних філософських та наукових джерел, можна вважати, що людська думка – це першооснова усього сущого, особливий вид енергії духовного плану, яка має здатність як до творчої, так і руйнівної дії. Утворюючи навколо Землі особливу інформаційно-енергетичну атмосферу, енергія людської думки, особливо енергія колективного мислення, активно впливає на характер планетарних процесів як наближеної, так і віддаленої дії.

Людина – це, в першу чергу, дух і душа: світло, енергія. Дух і душа відносяться до божественної природи людини, яка й наділила її здатністю до творчості.

Гармонійне позитивне мислення і позитивні почуття обумовлюють гармонійний духовно-душевний стан людини, а негативне мислення руйнує як саму людину, так і довкілля, і є головною причиною різноманітних трагедій на особистому, соціальному і планетарному рівнях. Людина – це активна одиниця Всесвіту. Тому неможливим є відособлене, незалежне «від усього людства і Космосу» існування, що й накладає на людину високу відповідальність на планетарно-космічному рівні. Головне завдання кожної людини на шляху духовного самовдосконалення – навчитися керувати своїми думками, почуттями, тому що робота кожної людини над собою обумовлює морально-духовний рівень усього людства. І доки людина не усвідомить, що за свої Думки вона так само несе відповідальність, як і за свої вчинки, вона не зможе ступити назустріч новому світові – ноосферній цивілізації. Прийдешню епоху О.Періх називала епохою усвідомлення сили і «великої творчої думки». Так, ноосферна людина нової епохи буде настільки усвідомлено керувати своїми думками, що жодна егоїстична, негативна думка не буде засмічувати простір своєю руйнівною силою.

Перспективи подальшого дослідження вбачаємо в необхідності введення в зміст програм відповідних дисциплін соціально-гуманітарного циклу спеціальних тем, присвячених проблемі гармонізації та одухотворення людської думки як важливого чинника формування ноосферної людини і ноосферного суспільства.

Література

1. Агни Йога. В 6 т. – М.: Русский Духовный центр, 1992.
2. Астахов Л.П., Жихарева Н.Б. Физические и психические основы ясновидения // Валеология: сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку/ Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції, квітень 2008 р.: У 4-х т. / За ред. проф. М.С.Гончаренко: м. Харків: 2008. – Т. 3. – С. 27-34.
3. Біблія або книги святого письма старого і нового заповіту.-Видання емісійного товариства «Нове життя. Кемпус Крусейд Фор Крайст», Київ,

- Україна, 1992.-1384с.
4. Блаженный авва Фалассий. //Добротолюбие. В 4 т. Т. 3: Издание Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 1992. – С. 289-318
 5. Вернадский В.И. Начало и вечность жизни. - М.: Сов. Россия, 1989. - 704 с.
 6. Вернадський В. И. Філософські думки натураліста» - М., «Наука», 1988
 7. Гаряев П. П. Волновой геном // Энциклопедия русской мысли. Т. 5. – М.: Общественная польза, 1994. – 280 с.
 8. Жива Етика (Агні Йога) // Релігієзнавчий словник / За ред. Колодного А. і Лобовика Б. - К., 1996. – С. 116-117.
 9. Кандыба В.М. Мировой опыт духовного саморазвития. Энциклопедия духовной самореализации. – СПб., 2003. – 447с.
 10. Клизовский А. Основы миропонимания новой эпохи. В 3-х т. - 2-е изд. – Т. 1. – Рига: Виеда, 1990. -310с.
 11. Мейланов Р. П. Энергетика человека и современное естествознание. – Махачкала: Изд-во «Бари», 1998. – 150 с.
 12. Репьев С. И., Муромцев В. А. Биология – смена научной парадигмы // Парапсихология и психофизика. 1999. – № 1. – С. 10-11
 13. Рерих Е.И. У порога нового мира. - М.: МЦР, 1997. – 176 с.
 14. Тейяр де Шарден П. Феномен человека // Пер. с фр. – М.: Наука, 1987 – 240 с.
 15. Тюріна Т. Духовне становлення особистості з погляду синергетики: монографія. – Львів: СПОЛОМ, 2012. – 216с.
 16. Ульшин В.А. Виховання духовності - глобальна проблема людства //Директор школи, ліцею, гімназії/ 2004/- №5.- С. 14-20.

МЫСЛЬ ЧЕЛОВЕКА – ВАЖНЕЙШИЙ ФАКТОР ФОРМИРОВАНИЯ НООСФЕРНОЙ ЛИЧНОСТИ

Т. Г. Тюріна

В статье рассматривается природа человеческой мысли как тонкоматериальной, информационно-энергетической субстанции; раскрывается влияние мысли на духовное, психическое и физическое состояния человека, жизни общества, Земли и Вселенной, а также пути гармонизации мыслей человека, используя синергетический подход современной постнеклассической науки.

Ключевые слова: ноосфера, ноосферная мысль, ноосферный человек, духовное становление личности, тонкоматериальная природа человеческой мысли, качество и чистота мысли, высокие мысли, деструктивные мысли, творческая, разрушающая энергия человеческой мысли.

THOUGHT AS AN IMPORTANT FACTOR OF NOOSPHERIC INDIVIDUALS' FORMATION

T. G. Tiurina

Nature of human thought as a thin material energetic substance is considered; influence of thought on psychological, physical and spiritual state of an individual, life of society, Earth and Universe is revealed, as well as ways of harmonization of the human thought with use of nergetic approach of the modern post non-classic science.

Key words: noosphere, biosphere, noospheric individual, noospheric society, personality's spiritual formation, thin material nature of human thought, thought quality and purity, high thoughts, destructive thoughts; creative, destructive energy of human thought.

Тюріна Тамара Георгіївна – доктор філософії, канд. пед. наук, доцент кафедри соціології та соціальної роботи Національного університету «Львівська політехніка» (м. Львів, Україна) E-mail: tamaratyurina@yandex.ua

Turina Tamara Georgiyvna – PhD, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Chair of Sociology and Social Work of the National University «Lvivskya Politechnika» (Lviv, Ukraine). E-mail: tamaratyurina@yandex.ua

УДК 378.13:81'243(71)

КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ У КАНАДІ

А.С. Ушаков

У статті розглядаються культурологічні засади ініомовної підготовки викладачів у Канаді та окреслюються перспективи впровадження здобутків цієї країни у систему ініомовного навчання українських філологів. Підкреслюється важливість міжкультурного навчання іноземних мов, що передбачає формування цілісної міжкультурної комунікативної компетентності з метою здійснення ефективного ініомовного